

A német megszállás küszöbén a Hásómér Hácáir-csoport úgy döntött, hogy „árjásítja” valamennyi tagját, és így biztosítja mozgásszabadságukat. Ezzel lehetővé vált, hogy hatékonyabban folytassák mentési akcióikat, bár továbbra is rendkívüli veszélyek közepette dolgoztak. Rosenberg Moshe vezetésével megalakították a Hagana Bizottságot (tagjai: Pil, Klein Menachem Meno, Blatt Leon és Avramcsik Dov), amely azonban rövid életűnek bizonyult.

Magyarország német megszállása a legtöbb *haluc* fiatalat készületlenül érte. Első teendőjük az volt, hogy gondoskodjanak saját és családtagjaik biztonságáról. Tekintve, hogy villámsebességgel léptették életbe a zsidóellenes intézkedéseket, és a cionista mozgalom vidéken igen gyenge lábakon állt, a *halucok* tevékenysége eleinte Budapestre korlátozódott. A megszállás első szakaszában a *halucok* hamis árja igazolványok – köztük a Gestapo-, SS- és nyilas párti tagsági igazolványok – előállítására és szétosztására összpontosították erőfeszítéseiket.²⁴⁰ A földalatti akcióknak ezért a részéért felelős vezetők, köztük Zimmermann Dan, Weil Sraga, Grosz és Teichmann, biztonsági okokból kénytelenek voltak váltogatni a munkahelyüket, amivel nagy kockázatot vállaltak. Természetesen sohasem viseltek sárga csillagot, s emiatt, legnagyobb megdöbbenésükre, egyes zsidó vezetők megvádolták őket azzal, hogy ki akarnak bújni a közös sors alól. (Ezek az emberek feltehetőleg nem voltak tisztában a jelkép baljós jelentésével, különben aligha buzdították volna zsidó hitsorsosait, hogy viseljék dacos büszkeséggel a sárga csillagot.)²⁴¹

Ebben az időszakban a *halucok* másik fontos tevékenysége az volt, hogy fiatal férfiakból és nőkből – akik többnyire valamelyik cionista szervezet tagjai közül kerültek ki – kis csoportokat szerveztek, és átjuttatták őket Romániába vagy Szlovákiába, ahol a zsidóüldözés szünetelt. Különösen sokat tett a zsidók Romániába csempészéseért Arányi Asher és Ganz (Grünfeld) Hannah, a Dror-Habonim-csoport két tagja. Háború utáni beszámolóik szerint képtelenek voltak meggyőzni az általuk fölkeresett észak-erdélyi közösségek vaskalapos vezetőit a helyzet súlyosságáról. De sikerült szétosztaniuk nagyszámú okmányt, illetve átcsempészték néhány embert, köztük Weinberger Mózeset, Kolozsvár neológ főrabbiját, a magyar–román határon.²⁴² Néhány csoportot Tito Jugoszláviájába irányítottak, azonban egyik elvtársuk (Lisszauer Avri) elfogása után ez az útirány háttérbe szorult, annál is inkább, mivel a Mentőbizottság vezetői tiltakoztak a Jugoszláviába szöktetés ellen, mondván, hogy az veszélyezteti a németekkel folytatott tárgyalásaikat.²⁴³ Érdekes, hogy miközben a *halucok* vezetői megkérdőjelezték a Mentőbizottság bizonyos lépéseinek helyességét, maguk sem jeleskedtek nagyszámú auschwitz-i jegyzőkönyv szétosztásában, pedig ezzel sokkal jobban hathattak volna a vidéki zsidó